

Tác giả Đỗ Ngọc Bích trả lời độc giả

Đỗ Ngọc Bích

Gửi cho BBC Việt ngữ từ Hoa Kỳ

Thứ nhất, tôi xin cảm ơn và tiếp thu tất cả các ý kiến được diễn đạt một cách lịch sự từ trong và ngoài Việt Nam đã giúp tôi hiểu rõ thêm vấn đề.

Trong bài viết của tôi, nếu mọi người để ý sẽ thấy tôi chỉ đưa ra các câu hỏi, chứ không có câu trả lời.

Quan điểm của tôi, cũng như một câu châm ngôn mà các giáo sư ở Mỹ thường nói là: "Chỉ có câu trả lời ngu xuẩn, không có câu hỏi ngu xuẩn."

Chuyên môn của tôi là Hoa Kỳ học, và tôi cũng mới có hân hạnh bước chân vào lĩnh vực lịch sử Việt Nam chưa lâu.

Do đó, cũng như mọi người, tôi ý thức rằng kiến thức là bao la, không phải ai cũng biết hết được mọi điều? Thế nhưng, chẳng lẽ khi ta chưa biết hết ngọn ngành mọi điều thì cũng không được phép đưa ra các câu hỏi mở đường thảo luận?

Thứ hai, tôi không đọc, không chấp nhận, và không đáp lại những lời lẽ xúc phạm thô bỉ của những người phê phán, chỉ trích tôi.

Ý tưởng viết bài của tôi xuất phát chính từ cảm giác bức dọc, khó chịu khi phải đọc những lời phỉ báng, lăng mạ của các blogger trong nước và hải ngoại đối với nhà nước Việt Nam hay nhân vật lãnh đạo Việt Nam trong quan hệ với Trung Quốc trên Facebook hay diễn đàn BBC, VOA tiếng Việt.

"Ý tưởng viết bài của tôi xuất phát chính từ cảm giác bức dọc, khó chịu khi phải đọc những lời phỉ báng, lăng mạ của các blogger trong nước và hải ngoại đối với nhà nước Việt Nam hay nhân vật lãnh đạo Việt Nam trong

quan hệ với Trung Quốc trên Facebook hay diễn đàn BBC, VOA tiếng Việt."

Đỗ Ngọc Bích

Phê phán ở mức độ lịch sự thì được, nhưng xúc phạm lăng mạ thì không nên.

Tôi thấy họ có vẻ ghét TQ quá thể, nên muốn tìm ra nguyên do tại sao họ ghét TQ và một số lãnh đạo VN đến thế, và cố gắng làm cho họ bớt thù hận, bình tĩnh, rộng lượng hơn một chút với một số bối cảnh ngoại giao Việt Trung hiện thời.

Tôi tin rằng kiểu phê phán lăng mạ chỉ gây phản cảm, phản tác dụng, và theo tôi không thể có kết quả gì.

Điều này, hơn nữa, cũng làm tôi liên hệ tới vụ ông Bill Clinton, cựu Tổng thống Hoa Kỳ khi còn tại vị, bị đảng Cộng Hòa tấn công chỉ trích vì vụ tai tiếng Monica Lewinsky.

Đảng Cộng Hòa và phương tiện truyền thông đã phê phán mỉa mai quá mức, và kết cục lại làm người dân thông cảm hơn với ông Clinton và ông cựu Tổng thống này đã không bị bãi nhiệm.

Tương tự, trong cuộc bầu cử tổng thống năm 2004, ông John Kerry tuy dẫn điếm trong thời gian dài, song lại có lời chỉ trích ông George W. Bush quá mức, nên trở nên kém thuyết phục, và kết quả là mất điếm trong vòng bầu cuối cùng.

Thứ ba, những ai cho rằng tôi không phải là người Việt, hay không đáng là người Việt, thì nên nghĩ lại. Tôi e rằng đó có thể là cách suy nghĩ theo kiểu "bộ lạc." (tribal)

Điều này làm tôi không khỏi không nghĩ đến rất nhiều người Mỹ đã bị chỉ trích là "không phải là người Mỹ," "không xứng đáng là người Mỹ" khi họ nghi ngờ hay phản đối một số chính sách hay quan điểm của một cá nhân hay tổ chức nào đó.

Nếu tất cả bọn họ đều sợ hãi trước lời chỉ trích đó của đồng bào mình, thì có lẽ nhiều điều rất tồi tệ đã có thể xảy ra.

Xin cảm ơn các độc giả mục diễn đàn và Ban Việt ngữ BBC.

[Bấm vào đây để xem ý kiến độc giả.](#)

http://www.bbc.co.uk/vietnamese/forum/2010/04/100420_dongocbich_comment.shtml

© BBC 2010